

Jordbruksdepartementet
103 33 Stockholm

YTTRANDE över

Departementspromemoria ”Eftersök av trafikskadat vilt” (Ds 2008:35); Dnr Jo2008/1534

Sveriges Jordägareförbund har beretts tillfälle att avge yttrande över rubricerad promemoria. Förbundet anför följande.

SAMMANFATTNING

Förbundet anser att promemorian i vissa avseenden kan utgöra underlag för regelförändringar. Promemorian innehåller dock avvägningsspörsmål och påståenden om gällande rätt av en art som det vore rimligt att berörda parter kunde diskutera samfällt. Förbundet föreslår att departementet kallar till ett samrådsmöte om de i promemorian behandlade frågorna; om så blir fallet är det Förbundets uttryckliga ambition och önskemål att delta.

Beträffande promemorians överväganden och förslag, anför följande.

- Eftersök av trafikskadat vilt eller vilt som skadats i samband med jakt är inte jakt – det är avlivning, vilket tydligt skall klargöras i jaktlagstiftningen.
- Påståendet att den som utför eftersök vid jakt har både rätt och skyldighet att bedriva eftersöket in på annans jaktmark är felaktigt.
- Förbundet kan endast tillstyrka förslaget om att polismyndighet ges möjlighet att besluta om eftersök av trafikskadat vilt om det villkoras av att polismyndigheten åläggs att alltid i första hand dels med ”rimliga ansträngningar” söka efter jakträttshavaren, dels erbjuda jakträttshavaren att utföra eftersöket.
- Förbundet avstyrker en ordning som innebär att man kringgår kravet på att alltid med ”rimliga ansträngningar” söka kontakt med jakträttshavaren.
- Viltarter som omfattas av dels anmälningsskyldighet, dels skyldighet för polismyndighet att initiera eftersök bör samordnas.
- Förbundet avstyrker förslaget om att polismyndighet ges möjlighet att besluta om eftersök av trafikskadat vilt även på annans mark, såvida det inte villkoras av att polismyndigheten åläggs att alltid dels med ”rimliga ansträngningar” söka efter jakträttshavaren, dels erbjuda jakträttshavaren att utföra eftersöket.
- Förbundet avstyrker en ordning som innebär att den kontakt som polismyndigheten skall söka med jakträttshavaren endast skall syfta till att underrätta denne om hans/hennes rätt att tillgodogöra sig visst vilt som fallit på hans/hennes jaktmark.

- Förbundet tillstyrker förslaget om kostnadsersättning, med tillägget att sådan kostnadsersättning skall utgå även till jakträttshavare som efter att av polismyndigheten ha kontaktats avseende viltolycka på dennes jaktmarker åtar sig att utföra eftersöket.
- Förslaget till finansiering av kostnadsersättningen avstyrks; den bör ske med budgetmedel och inte ur viltvårdsfonden, i vart fall bör detta gälla de viltarter som är statens vilt.

PROMEMORIAN

1.1 Eftersök av vilt

I promemorian hävdas att "[e]ftersök är jakt".

Förbundets syn

Detta stämmer inte med den faktiska situationen – **eftersök är inte jakt**. Förbundet ansluter sig till den motivering som Svenska Jägareförbundet i denna del har framfört i sitt yttrande (s. 2-3) över promemorian. Förbundet **yrkar** att denna slutsats – för undvikande av framtida tveksamheter – **skall lagfästas**.

1.2 Bestämmelser om eftersök – Eftersök vid jakt

I promemorian hävdas att – trots att jakträtten tillhör fastighetsägaren eller den som fastighetsägaren har upplåtit jakten till – den som utför eftersök vid jakt har både rätt och skyldighet att bedriva eftersöket in på annans jaktmark.

Förbundets syn

Detta påstående stämmer inte. Förbundet ansluter sig till den motivering som Svenska Jägareförbundet i denna del har framfört i sitt yttrande (s. 3) över promemorian.

2.3 Överväganden och förslag (Eftersöksverksamheten)

2.3.1 Eftersök

I promemorian föreslås polismyndigheten få möjlighet att besluta om eftersök av vilt som varit inblandat i sammanstötning med motorfordon. Förslaget säger också att om en anmälan om sammanstötning mellan vilt och motorfordon görs, bör i första hand jakträttshavaren kontaktas. Först om det visar sig att denne inte anträffas eller själv vill utföra eftersöket ges uppdraget till en eftersökspatrull.

Förbundet syn

Många av Förbundets medlemmar har egna jaktliga verksamheter. De medlemmar som inte bedriver organiserad jaktlig verksamhet, har ofta egna jaktlag och/eller någon eller några jaktarrendatorer. Det vore slöseri att inte dra nytta av dessa befintliga resurser som dessutom besitter stor lokalkännedom, dels rent geografiskt, dels om vilka stråk viltet normalt rör sig längs i närområdet.

Den jakträttsinnehavare som bedriver jaktlig verksamhet med försäljning av jakttillfällen kan drabbas negativt; en oannonserad extern eftersökspatrull kan störa en säljakt och därmed omintetgöra jaktens nettovärde för säljaren/jakträttshavaren.

Oavsett om man är ute och jagar på sin egen jaktmark eller om man arrenderar jakt eller köpt ett jakttillfälle, kan det ur säkerhetssynpunkt uppkomma farliga situationer om en av polisen beordrad eftersökspatrull rör sig på jaktmarken utan föregående kontakt med jakträttshavaren.

Förbundet inser att det finns en viktig djuretisk aspekt i sammanhanget. Denna hänsyn tas dock bäst tillvara om lokala resurser med kännedom om närområdet genomför eftersöket, dvs. i första hand jakträttshavaren.

Promemorians förslag avseende eftersök av trafikskadat vilt motiveras bl.a. med att man vid eftersök av vilt skadat under jakt får lov att gå över jaktmarksgränser (s. 24). Då detta senare påstående sannolikt är felaktigt (se resonemanget under avsnitt 1.2 ovan), saknar denna motivering alltså grund.

Förbundet kan – vid en samlad bedömning – **endast tillstyrka** förslaget om att polismyndighet ges möjlighet att besluta om eftersök av vilt som varit inblandat i sammanstötning med motorfordon **om det villkoras av** att polismyndigheten åläggs att alltid i första hand dels **med ”rimliga ansträngningar” söka efter jakträttshavaren**, dels **erbjuda jakträttshavaren att utföra eftersöket**.

Förbundet **avstyrker bestämt** en ordning som innebär att man kringgår kravet på att alltid med ”rimliga ansträngningar” söka kontakt med jakträttshavaren.

2.3.2.1 Arter som bör omfattas av anmälningsskyldigheten

I promemorian konstateras att det saknas skäl att göra ändringar vad gäller de viltarter som omfattas av 40 § jaktförordningen (f.n. björn, varg, järv, lo, älg, hjort, rådjur, utter, vildsvin, mufflonfår och örn).

Förbundets syn

Viltarter som omfattas av dels anmälningsskyldighet, dels skyldighet för polismyndighet att initiera eftersök bör för överskådlighets skull samordnas. Förbundet ansluter sig till det förslag som Svenska Jägareförbundet i denna avgränsade del har framfört i sitt yttrande (s. 5) över promemorian (björn, varg, järv, lo, älg, hjort, rådjur, vildsvin och mufflonfår).

3.2 Överväganden och förslag (Eftersök på annans mark)

I promemorian föreslås att vid eftersök på vilt som varit inblandat i sammanstötning med motorfordon får de åtgärder vidtas som behövs för att spåra upp och avliva viltet, vilket innebär att eftersök även får ske på annans mark och med användning av annars förbjudna medel.

Förbundets syn

Återigen påpekas att det i promemorian felaktigt hävdas att man vid eftersök av vilt skadat vid jakt har en rätt att utföra eftersöket på annans mark även utan tillstånd av jakträttshavaren.

Förbundet avstyrker bestämt att polismyndighetens föreslagna befogenhet att besluta om eftersök (se avsnitt 2.3.1) utformas så att den (utan vidare) kan utövas även beträffande vilt på annans mark. Det framstår som om resonemanget i promemorian baseras på att polismyndigheten vid beslut om eftersök enligt ovan, regelmässigt skall uppdra åt eftersökspatrull inom Nationella Viltolycksrådets nätverk att utföra eftersöket.

Förbundet har stor respekt för den insats och nytta som Viltolycksrådet utför. Inte desto mindre tål understrykas att dess verksamhet är viktigast i områden med splittrade ägoförhållanden/många olika jakträttshavare. Baserat på det resonemang som Förbundet anfört under 2.3.1 ovan, finns det inte samma behov av Viltolycksrådets insatser i områden med större sammanhängande jaktområden med organiserad jaktlig verksamhet.

Både detta förslag och förslaget under 2.3.1 innebär en avvägning av frågor som bl.a. innefattar respekt för äganderätten (i detta fall i form av jakträtten), djurskyddsaspekter och reella säkerhetsaspekter.

Förbundet måste – vid en samlad bedömning – **avstyrka** förslaget om att polismyndighet ges möjlighet att besluta om eftersök av vilt som varit inblandat i sammanstötning med motorfordon även på annans mark, **såvida det inte villkoras av** att polismyndigheten åläggs att alltid dels **med ”rimliga ansträngningar” söka efter jakträttshavaren**, dels **erbjuda jakträttshavaren att utföra eftersöket**.

Vidare **avstyrks** en ordning som innebär att den kontakt som polismyndigheten skall söka med jakträttshavaren endast skall syfta till att underrätta denne om hans/hennes rätt att tillgodogöra sig visst vilt som fallit på hans/hennes jaktmark.

4.2.1 Kostnadsersättning

I promemorian föreslås att den som på polismyndighetens uppdrag deltar i eftersök av vilt som varit inblandat i en sammanstötning med motorfordon bör kunna få ersättning för sina kostnader enligt schablon.

Förbundets syn

Förbundet tillstyrker förslaget, med tillägget att sådan kostnadsersättning bör utgå även till jakträttshavare som efter att av polismyndigheten ha upplysts att viltolycka inträffat på dennes jaktmarker åtar sig att utföra eftersök av trafikskadat vilt. Kostnadsersättning får alltså inte i praktiken förbehållas eftersökspatruller inom Nationella Viltolycksrådets nätverk.

4.2.2 Finansiering

I promemorian föreslås att kostnadsersättningen för eftersök av vilt som varit inblandat i en sammanstötning med motorfordon tills vidare bör lämnas ur viltvårdsfonden

Förbundets syn

Förslaget avstyrks – finansieringen bör ske med budgetmedel och inte ur viltvårdsfonden, i vart fall bör detta gälla sådana viltarter som betecknas som statens vilt.

17 juni 2008

SVERIGES JORDÄGAREFÖRBUND

Frederik Treschow
generalsekreterare